

0900. Chleb, który rozdzielamy

1. Chleb, któ - ry roz-dzie - la - my dziś w świę-tej Eu-cha-rys - tii, jest
trwa-łym znakiem te-go, że Bóg mi-łu - je mnie Ta mi-łość u-moc-nio - na na
krzy - żu w śmier-ci Pa - na, co ży - cie swo - je od - dał, by
każ - dy z nas mógł żyć tak jak wiecz - nie prag - nie żyć.

2. Złączeni w jedno Ciało tworzymy Kościół Święty,
A Krew przelana za nas zbawienie głosi wszcz.
Ku wyższym szczytom nieba idziemy przez pustynię,
By dojść do kresu drogi i móc oglądać Ojca,
Jak Syn obiecał nam.
3. Tyś Paschą naszą Panie i Boże wszystkich ludzi,
Twa wierność nie zna granic, choć serce moje jest
Tak mało kochające, że grzech mi wciąż zagraża,
Więc daj mi życia Mannę pożywać w każdy dzień,
Bo ja pragnę wierny być.
4. Miłować całym sercem, jak Ty umiłowałeś.
Iść w życie dobrze czyniąc każdemu z braci mych,
Wiem dobrze, że tak trzeba, bo Ty uczyłeś ludzi,
Że wszystko, co uczynią jednemu z braci Twych,
Tobie, Jezu, czynią dar.